

April 2018

Kjære Russlandsvenn!

— Nyhetsbrev fra stiftelsen Kristen Russisk Litteratur —
Nina og Gunnar Gjelstad og Dag Norlin

Kjære lesere av vårt nyhetsbrev!

*I dette bladet vil vi fortelle om flere nye erfaringer
fra de vi hjelper og samarbeider med i Russland.
Jo mere penger som kommer inn desto mere kan vi hjelpe.
Takk for dine bidrag!*

Må Gud velsigne deg. Hilsen Nina & Gunnar

Kristen Russisk Litteratur

Adresse: Gunnar Gjelstad, Åsrumveien 17, 3242 Sandefjord ❖ **Mobil:** 904 19 401
E-post: gutsu.nina@gmail.com ❖ **Giro:** 0530 52 88790 ❖ **Org.nr:** 981 670 345

For deg som sender gaver fra utlandet, bruk følgende bankinfo:

IBAN-nummer: NO73 0530 5288 790 ❖ **Swift-adresse:** DNBANOKKXXX
Bankens navn og adresse: DNB, Postboks 1600, 0021 Oslo, Norway

Dåp i Jessentuki

“Ydmyk dere da under Guds mektige hånd, så han kan opphøye dere når tiden kommer. Kast all bekymring på ham, for han har omsorg for dere.”

1 Peter 5, 6-7

Adventistkirken her i Jessentuki hadde vi en julegudstjeneste og dåp den 6. januar 2018.

Ei ung jente på 18 år som heter Carolina ble døpt. Hun er enebarn i en jødisk familie som bodde i Israel i 11 år og så returnerte til Russland. På spørsmålet “Hva forventer du etter dåpen?” svarte hun “Jeg ønsker virkelig å fremskynde Jesu gjenkomst.”

Alena som også ble døpt er en ung kvinne på litt over 30 år, og har en sønn på 11 år. Mannen har dessverre forlatt familien. På samme spørsmål som hun også fikk “Hva forventer du etter dåpen?” svarte hun “Jeg vil at min karakter skal bli lik Kristus, og mitt hjerte snillere mot dem som er nær meg og jeg ønsker virkelig å være til nytte for andre!” Hun er en profesjonell rådgiver for å hjelpe til med dokumenter til registrering av nyetablerte bedrifter og pedagogiske sentre, skoler og barnehager. Hun har tilhørt adventistreformistene i 4 år, men døpte seg ikke der. Da pastor Peter Rybkin besøkte hennes onkel ba de sammen til langt på natt for nettopp Alena. Herren hørte deres bønn. Den Hellige Ånd rørte ved hennes hjerte og hun valgte å inngå en pakt med Jesus! I 1,5 år underviste Peter henne før hun ble døpt. All ære til Jesus. Han ga oss denne gode opplevelsen!

Carolina og Alena

Etter dåpen holdt jeg en appell for alle som var til stede. 12 mennesker kom frem og gjorde det dermed kjent at de ønsket å bli døpt ved en senere anledning. Med vennlig hilsen og med ønske om forbønn, din bror Peter. ❖

Her er de 12 som kom frem etter apellen.

Et fengselsbesøk

Av pastor Peter Rybkin

En dag i begynnelsen av januar i år startet jeg min reise til byen Zelenokumsk allerede kl. 5 om morgenen sammen med søster Galina fra menigheten. For atten måneder siden fødte hennes datter Maria et guttebarn som nå altså er 1,5 år. Etter å ha fått et dårlig forhold til sin mann, bestemte hun seg for å finne en egen jobb på internett. Hun leitet og fant en jobb på et nettsted (lignende finn.no her i Norge). Jobben gikk ut på å transportere varer fra en by til en annen. Hun fylte ut et spørreskjema og fikk tilslag på jobben. Maria hadde en gammel bil og den holdt så lenge det varte. Etter tre turer skjønte hun at varene som hun fraktet var ulovlige og hun bestemte seg derfor for å slutte. Men – så lett var det ikke. Hun ble truet til å kjøre en gang til før hun kunne avslutte kontrakten. Det endte med at hun ble pågrepet av politiet på den siste turen. Etter en kort rettssak ble Maria dømt til 5 år i fengsel. Aktors forslag var 10 år. Foreldrene hennes, altså Galina selv, fikk omsorg for gutten for at han ikke skulle sendes til barnehjem.

Når så endelig Galina og jeg hadde fått besøkstillatelse og hadde kjørt den lange veien og kom frem til fengselet og fikk møte Maria der, brast hun i gråt. Det var gledestårer for muligheten til å møte sin mor, men også for å kunne snakke med pastoren. Selv om dette var et gledens treff, var det likevel et glass-

vindu som skilte oss, men som ikke hindret oss i å snakke sammen. Det er bare hennes mor, altså Galina, og to eldre søsken som er adventister i slekten. Selv turte hun ikke å overgi seg til Kristus, selv om jeg som pastor mange ganger har snakket med henne tidligere. Hun ville rett og slett ikke ta imot. Maria er nå 24 år gammel. Hun leser og studerer Bibelen i fengselet og har nå kommet til 1. Krønikerbok. Samtidig leser hun konflikt-serien som er fem bøker av Ellen White (Alfa & Omega-serien på norsk). På mitt spørsmål om hun nå vil overgi seg og knytte sitt liv til Jesus, strålte hennes ansikt opp i et stort smil før hun svarte ja til det. Videre spurte jeg henne om å ta et kurs og deretter om hun ville døpe seg i fengselet. Det ville hun også, så det er planen nå. Da vi tok farvel, ba vi sammen. Og gjennom vinduet som skilte oss fortalte hun noe interessant: Jeg har begynt å forkynne Guds Ord for

Her er fengselet som Maria er i.

de jeg sitter sammen med i samme avdeling, der sitter også en tidligere adventist fra Astrakhan. Vi leser sammen i Bibelen av og til.

Du skal tro jeg var glad for å møte henne i fengselet. Samtidig fikk jeg anledning til å gi bort tre bøker, én til en vaktoffiser og to bøker til en besøkende som også kom til fengslet den dagen. På bildet ser vi kvinnefengselet nr 7 fra innsiden. Der er det egentlig forbudt å ta bilder.

Til deg som leser dette: Be for oss!!
1) Be for at vi kan få tillatelse til videre besøk. 2) Be for de innsatte. Selv om det finnes gassoppvarming i fengselet er det likevel meget kaldt der, alle må sove med klærne på. 3) Be for de to venninnene Alla og Natalia som Maria leser Guds Ord for i fengselet. 4) Be for Marias dåp.

Med vennlig hilsen og med bønn for dere. Hilsen fra Kaukasus! Peter Rybkin, Galina og en bønnegruppe.

Misjon med resultater

Av Aslan Ozrokov som er leder for Adventistkirken i Dagestan.

En dag kom min sønn Eldar hjem med en venn. På hjemveien hadde de blitt banket opp av tre tenåringer. Min kone insisterte på å skrive en politianmeldelse. Det gjorde vi. Etterforskningen har begynt. Eldar og jeg ble innkalt til politiet mange ganger for å forklare hva som hadde skjedd. Vi er glade for den jobben politiet gjorde, de fant nemlig disse ungdommene. Tusen takk til politiet.

Reglene er at når du går inn til politiet, er det ikke tillatt å ha med telefon. De visiterer deg og alt du har må du legge fra deg ved inngangen. Men takket være denne hendelsen med Eldar, har vi fått lov til å ta med bøker som "Frelsens historie", og bøker om helse som vi nå har gitt som gave til politiet. De var faktisk glade for å få disse bøkene. Selv vaken ved inngangen ønsket seg noen bøker.

Zhagbat

Ved en annen hendelse mottok en kvinne boken "Mot historiens klimaks" som gave. Hun forteller at hun begynte å lese den med stor interesse. Ja, hun leste faktisk hele boken. To år senere ble hun døpt. Hun heter Zhagbat. Det jeg synes er imponerende med henne er at hun husker omtrent alle salmevers utenat som hun har sunget!! Zhagbat er ikke en ungdom lenger, hun er 70 år gammel.

Patimat

For omtrent et år siden kontaktet Patimat meg. Hun hadde hørt om vår kirke og ville nå ha et møte med meg som pastor. Forstanderen i menigheten og jeg møtte henne i kirken til avtalt tid. Med stor innlevelse fortalte hun oss i flere timer om sitt liv. Oppganger og nedturer og tap av kjære familie-

medlemmer. I tillegg var hun overbevist om at hun hadde vært bortskjemt og ondsinnet. Av den grunn hadde hun nå kontakt med spiritister. Resultatet av alt dette var nå en dårlig helse, skandaler i familien og økonomiske vanskeligheter. Tap og katastrofer rett igjennom.

Etter å ha hørt alt det negative i livet hennes, fortalte vi om frelsesplanen, om håpet i Kristus. Vi gikk gjennom Bibelen med henne, alle våre trospunkter. Etter regelmessig kontakt og studier av Guds Ord kom resultatet: dåp 29. september 2017 i vår kirke sammen med to andre. Hun fortalte etterpå at under selve dåpen opplevde hun et stort lys som fylte hele hennes sjel. Hun ble veldig inspirert av dette, og som hun nå sier har hun funnet fred og ro. Hun kommer nå regelmessig til sabbatsskole og gudstjeneste. Hun elsker sabbaten, og har ikke gått glipp av en eneste sabbat. Dette sa hun om oss i kirken: "Dere er min familie, og uten dere er jeg ingenting." Vår forstander har fortalt meg at når han kommer for å åpne kirkens dører hver sabbatmorgen, er hun allerede der og venter. Hun har blitt styrket i troen og forståelsen av sannheten gjennom hele året som er gått. Siste nytt: Patimat har gitt både sønnen og ektemannen som ikke er kristne, et postkort med tekst fra Salme 89. Sønnen har fortalt at nettopp det kortet inspirerte ham nå nylig til å begynne å lese mer i Bibelen.

Hidayat

Den gangen jeg ble ansatt som pastor i Dagestan, møtte jeg en dame der som heter Hidayat, hun forlot kirken fordi hun giftet seg med en ikke kristen mann. Han var muslim. Det var en periode da også hun var på nippe til å bli muslim, men takk til Gud, det skjedde ikke. De er nå skilt.

Her blir Hidayat døpt.

La oss ta det fra begynnelsen. Alle-rede under vårt første møte var hun nesten klar til å slutte seg til menigheten vår. Vi ble enige om å møtes regelmessig for å studere og lære mer om sannheten i den hellige skrift. Steg for steg ble hun styrket i sannheten og ønsket om å følge Jesus. Vi ble begge inspirerte og veldig fornøyde over denne bestemmelsen. Hennes mor er trofast i menigheten. Faren er fortsatt muslim. Hennes bror er en konservativ muslim. Han begynte å hindre henne fra å delta på våre kirkemøter og samtaler med meg. Denne situasjonen begynte i det stille og utviklet seg langsomt. Konflikten vokste og nådde det punktet at broren begynte å true henne og bruke fysisk makt for å hindre henne i å komme inn i kirkelokalene. Hidayats svar til broren inspirerte meg veldig. Hun hadde med sterke ord fortalt ham "Jeg velger selv å være trofast mot

Jesus, for Han er trofast mot meg, og ingenting kan få meg til å forandre meg slik at jeg vender meg bort fra Jesus." Denne situasjonen overrasket broren, og situasjonen roet seg ned. Faren hindret henne heller ikke i å ha kontakt med oss adventister. Hidayat ble også døpt den 29. september 2017 sammen med Patimat som jeg nettopp fortalte om. I dag er Hidayat ansvarlig for PR-avdelingen i menigheten og lærer i barnesabbatsklassen.

Sykehusbesøk

Min kone Jamila besøkte ofte sykehuset for være sammen med moren sin som var innlagt der. Mens hun var på sykehuset, begynte hun også å snakke om Kristus med andre pasienter der. I en samtale med en muslimsk jente foreslo Jamila for henne å lese noen vers i

Koranen om Jesus Kristus og Bibelen. Jenta ble overrasket over at dette var mulig og ble med en gang interessert i temaet. Jamila ga henne boken "Frelsens historie". Denne boken ble også lest av hennes klassekamerat som jobbet som praktikant på samme avdeling der på sykehuset. Da jenta ble utskrevet, anbefalte min kone henne en Bibel som hun burde lese. Hun tok imot Bibelen og sa at hun vil vite mer om Jesus Kristus.

Raisat var en annen pasient på sykehuset. Hun var opptatt av hennes avdøde slektninger. Jamila kunne fortelle henne om frelsen og det håpet kristne har. Ja, at vi t.o.m. kan få møte våre kristne avdøde slektninger når Jesus kommer igjen. Hun ble interessert og tok imot boken "Frelsens historie" og en bok om helse. Nylig ringte

Zarema og Diana i dåpsdrakter. Bildet er fra en annen dåpshøytid med Aslan.

hun til Jamila og sa at hun hadde lest begge bøkene og bedt om flere bøker om de dødes tilstand. Min kone har valgt ut noen flere bøker som hun snart skal få.

Det nytter

Den nyeste opplevelsen: Fra 30. desember 2017 til 13. januar 2018 distribuerte menigheten her mer enn 1550 bøker "Frelsens historie" og 1550 blad "Helse og helbredelse".

Etter en treningsøkt på treningsstudioet, besøkte vår datter Hadassah en venninne etterpå. På bordet hjemme hos dem, så hun boken "Frelsens historie". På spørsmål om hva slags bok dette var, sa venninnen at det var hennes mors bok som hun hadde fått, og hun elsker å lese i den. På den måten oppmuntret Herren oss ved at de bøkene som vi deler ut virkelig blir lest av folk.

Til slutt vil jeg fortelle fra vårt distrikt: Vi bor i Dagestan i byen Kaspijsk. Det finnes adventister i mange byer her i Dagestan: Kaspijsk, M a k h a c h k a l a , Khasavjurt, Izberbasj, Derbent, Bujnaks. Tre av våre medlemmer bor i fjellandsbyen Hasharhota, en annen søster bor i Tsjetsjenia. Disse byene ligger langt ifra oss: 50km, 230km, 100km, 340km, 120km, 520km, 360km i henhold til

de byer og landsbyer som er nevnt ovenfor. Jeg reiser mye, noen ganger alene. Nylig var vi i Hasharhota med min kone og min assistent Timothy. Med oss var også Isa, sønn til en av de vi besøkte. Isa forbereder seg til dåp.

I løpet av januar 2018 distribuerte vi mer enn 1800 av boken "Frelsens historie" og 1800 av bladet "Helse og Helbredelse".

Appell

Så har jeg et spørsmål til slutt. Som dere vet så reiser jeg mye. Avstandene er lange. Mye tid går bort med venting på tog og spasing til og fra de jeg skal besøke og all bæring av bøker og blader. Spørsmålet er ikke angående meg som person men til Guds sak og kirkens oppdrag. Det hadde blitt så mye enklere og mer effektivt om distriktet her i Dagestan kunne eie og disponere en bil. ❖

Her ser du Aslan med sin medhjelper Timothy.

Folk som Herren sendte i min vei

Av Sergei Grigoras som er fra Sør-Kaukasus men som nå jobber som pastor i Timasjovsk som ligger ca. 30 mil nord for OL-byen Sotsji. Han besøkte faktisk både Sandefjord og Skotselv her i Norge sommeren 2016. Vi som møtte ham kunne tydelig se at han er en dyktig organisator og åndelig leder.

I midten av desember 2017, følte jeg meg frustrert i mitt arbeid som pastor. Det er sant at Gud virkelig har velsignet meg i mitt arbeid og alt det store som har skjedd i menighetene. Fattige har ikke blitt glemt. Ensomme har fått besøk. Men likevel, jeg følte at det manglet noe. Hadde jeg oversett noe Gud ville vise meg? Jeg begynte å be intenst til Gud om han ville vise meg hva jeg eventuelt hadde gått glipp av, og at Han skulle handle gjennom meg etter sin vilje. Slike bønner tror jeg Gud vil svare på. Nå kan jeg bare takke, hans kjærlighet viste meg at i forrige måned hadde jeg ikke med meg kristne bøker til å dele ut til folk som Herren sende i

Typisk russisk tog.

min vei. Jeg hadde ikke flere bøker, så jeg gikk til bokhandelen på konferansesenteret og kjøpte en rekke bøker, blant dem: "Veien til Kristus", "Helseveiledning", "Under håpets seil" og andre. En måned etter kjøpet av disse bøkene, er jeg veldig inspirert av de oppgavene som Herren ledet meg til. Nå vil jeg dele med dere to av mange erfaringer med mennesker.

Ludmila

Under nyttårsferien dro min kone og jeg til foreldrene våre i Krasnodar-området. Før vi kjøpte togbilletter, ba vi inntrangende om at Gud måtte vise oss hvilken sitteplass og vogn på toget vi skulle kjøpe billetter til, for å treffe de menneskene som ønsker å høre om Gud. Og Gud svarte på bønn. I nesten et helt døgn snakket vi med en kvinne på toget om vår kjærlighet til Kristus. Hun lyttet med stor interesse og delte også sine erfaringer angående hennes møte med Herren. Kvinnens ektemann ble hardt skadet og mistet synet i et terrorangrep, men alle sier at Gud gjorde et mirakel fordi han overlevde. Mengder av vanskeligheter begynte i familien etter dette terrorangrepet.

Mens Ludmila, som damen heter, klynget seg til Gud for å få trøst og styrke til å leve visere, tok sønnene den motsatte holdningen. Dessverre tok de fullstendig avstand fra alt som har med Gud å gjøre. På toget snakket vi og ba sammen med henne helt til siste minutt av reisen, og ga henne "Veien til Kristus". Vi var alle sammen lykkelige over dette uventede møtet på toget. Vi fortsetter å be for familien hennes og holder kontakten med henne via telefon. Takk Gud!

Gud er vår tilflukt og styrke, en hjelp i trengsler. (Salme 46,2)

Her er pastor Sergei.
Bildet er fra et dåp i begynnelsen av 2016.

Victor

Gud fortsatte og oppfordret oss til å be for flere møter med mennesker som vil bli kjent med Ham og muligheten til å gi dem bøker. Jeg vil fortelle om et møte med Victor. Han er drosjesjåfør og reiste med samme tog som oss når vi dro hjem fra foreldrene våre. Vi fortalte om Gud, Jesus og frelsesplanen til ham under turen. Victor ble sterk interessert i samtalen. Han ville høre mer. Nå var det bare slik at toget var fremme og vi skulle gå av toget. Når han skjønte det gikk han av toget han også, fordi han ville så gjerne snakke mer med oss. På veien hjem fra stasjonen var Gud spesielt til stede. For det første insisterte han på at vi skulle ta drosje, noe som jeg aldri gjør. Men jeg gikk selvfølgelig med på det siden han ville betale. For det andre oppfordret Herren meg til å vitne om hva Han har gjort i mitt liv, den gleden han har gitt meg og den tillit vi kan ha til Gud. Vel hjemme ved huset var det ingen hast med å skilles, så vi fortsatte å prate. Da kom tanken til meg om hvorfor ikke be sammen. Jeg foreslo dette for Victor og han ble veldig glad for det. Jeg ba spesielt om at Gud måtte hjelpe ham til å slutte å røyke. Så gikk jeg inn for å hente et par bøker og en DVD til ham som gave. Når han så at jeg hadde noe til ham, rev han øyeblikkelig istykker sigarettene sine. Victor ville ikke ta imot betaling for taxituren, men boken "Slektenes Håp" og "Veien til Kristus" tok han imot med stor takknemlighet. Vi har fortsatt kommunikasjon med ham på telefon og vi ber ofte sammen. Jeg takker Gud for denne kontakten med Victor.

Ditt ord er en lykte for min fot og et lys for min sti. (Salme 119,105)

8 nøkler til Murmansk

Murmansk ble i november 2017 Minvadert med spreke adventister for å dele de 8 helsenøklerne med folk i det største kjøpesenteret der som kalles Nordfjellet. Vi kalte denne helseekspoen for “Sunn familie skaper godt land”. Det likte kommunens ledelse der, så de ga oss tillatelse til denne utstillingen uten problemer. På slutten av utstillingen ble det avholdt et seminar. På dette seminaret ble det gitt mange praktiske råd. De som har hatt hovedansvaret for både helseekspoen og seminaret er Murmansk Syvendedags adventistkirke og Irina Vorobyova fra North United Church.

Gud velsignet og veiledet oss så vi fikk en kjempebra plass rundt fontenen i første etasje ved inngangen. Å ha en så stor utstilling koster penger. Midlene er gitt av organisasjonen Kristen Russisk Litteratur fra Norge. Nå planlegger vi å arrangere lignende helseutstillinger på mindre institusjoner i Murmansk i første del av 2018. Mange takk til våre norske

søsken for deres støtte. Vi har kjøpt inn en hel del helseutstyr.

Timofei Tarakanov var med selv. Dette er hva han har å si om utstillingen: Mens vi sitter rundt fontenen kom jeg plutselig til å huske på noe som skjedde for 2000 år siden. Jesus Kristus kom til en brønn der han møtte en samaritansk kvinne som kom for å hente vann og som forlot ham med en full kanne med “levende vann”! Nå kommer folk til vår “brønn” her i Murmansk. Noen så forsiktig på oss fra trygg avstand. Andre tok umiddelbart kontakt med oss med stor interesse og lurte på hva som foregikk her? Til å begynne med var jeg litt spent på hvordan dette skulle gå, men gradvis forsvant den spenningen. Vi som var medhjelpere ba om Guds ledelse og hans velsignelse. Vi ville jo så gjerne formidle gode prinsipper om en sunn livsstil som gir lykke til familier, og bidrar til å bygge et sunt og lykkelig samfunn.

Noen ganger var det vanskelig å

finne den riktige “nøkkelen” til personer som mener at de ikke trenger å forandre på noen vane i det hele tatt. Men plutselig kunne det dukke opp noen kloke ord eller spørsmål som gjør at en person begynner å lytte og få lyst til å snakke. Folk lyttet med interesse og

spurte etter fakta. Personlig har jeg konkludert med at mange skjønner at helse er en dyrebar gave som må beskyttes. Folk begynner å innse at å ødelegge sin helse med all slags avhengighet og mangel på måtehold bringer lidelser. Ikke bare til seg selv, men også til sine

Hele staben samlet til innsats for byens beste.

nærmeste, og dette i sin tur ødelegger samfunnet vi lever i. Noen ganger trengs det bare en liten push for å bestemme seg for å forandre en vane. Vi håper og tror at vår innsats blir velsignet av Gud for å hjelpe folk til å endre sitt liv.

Besøkende viste stor interesse og ekte oppmerksomhet og takket oss for et så godt og nyttig initiativ. En kvinne sa bl.a. «Dere er jo så flotte mennesker, dere kan saktens ikke tilhøre en sekt!»

Alexander Fedorischev var også med som medhjelper. Han har følgende å si: «I dag følte jeg stor glede i teamarbeidet. Der vi sto var det om lag 30 personer hele tiden. Det er flott å jobbe i lag for å tjene våre landsmenn og for å dele Guds prinsipper for å få oss lykkeligere. Jeg ble spesielt glad for å se ansiktene til fedre, som sammen med sine ektefeller og barn tålmodig holdt ut i lang tid for å få med seg informasjonen i denne utstillingen. Alle ble

så glade og i godt humør.

Målingene er utført av hyggelige ungdommer. De har lagt stor vekt på å kommunisere på en positiv måte. Det har gitt resultater. For meg var dette en stor opplevelse og en slags prøve på et godt samarbeid. Ønsker vi å følge Jesu Kristi eksempel? Mitt svar er ja!»

Maria Tarakanov forteller: «I løpet av ekspoen har jeg ikke møtt en eneste uhøflig person. Til og med travle mødre med barn stoppet og ville være med i det som foregikk. De smilende ansiktene var bevis på at det vi sa var svært interessant og nyttig informasjon. Det kom besøkende langt opp i årene som viftet med hånden og sa oppgitt at de er altfor gamle for å begynne å ta vare på helsa sin. Da fortalte jeg dem at de burde ta vare på egen helse på grunn av ektefeller, barn og barnebarn, og fordi det vil gjøre dem alle mer tilfredse og lykkeligere. Da stoppet de opp og endret sin innstilling.»

Dmitry Smirnov: «Jeg opplevde den fantastiske gleden som bare kan oppleves i en felles tjeneste for Jesus Kristus. Dette var en velsignelse fra Herren for hans kirke og for Murmansk. Utstillingen var minst sagt profesjonell. Den har uten tvil hatt sin innflytelse. Ikke minst om livsprinsipper og overlevelse i de vanskelige forholdene i nord. Vi tror at det vi underviste om vil kommuneledelsen i Murmansk føre videre i deres forpliktelser til å sørge for behovene til befolkningen i nord. Og med Guds hjelp kan dører og hjerter åpnes for å motta evangeliet.» ❖

Bakeriplaner i Sibir

Av pastor Vladimir Sazhin

Jeg skriver nå til dere om våre planer, vårt håp og våre behov. Vi har nettopp kjøpt en fantastisk bygning. Kjelleren har 2 like rom på 66 m² hver. Der vil vi ha et bakeri. I første etasje er det 3 rom. Det ene er planlagt til bibliotek og lesesal, og det andre rommet til frisørsalong, og i det tredje et massasjerom. Andre etasjen er tenkt til kirkelokale, og tredje etasje er ment for pastorens bolig. Det trenges imidlertid omfattende reparasjoner for å gjøre alt i god stand. På et sted må vi bytte en dør, på et annet sted skal vi sette inn

nye dører. Jeg har tatt på meg jobben med å rive ned og fjerne gammel tapet og å fjerne det gamle gulvbelegget. Alle rom trenger oppussing. I tillegg er varmesystemet veldig gammelt og må byttes ut.

Ved siden av kirkerommet er det et koselig rom som vi vil innrede til barnesabbatsskolen. Vi drømmer om å kjøpe myke barnemøbler slik at barna ikke skader seg. Det finnes slike barnesofaer og barne-ting i vaskbart mykt stoff i flotte farger. Vi vet ikke hva det koster. Men vi drømmer.

Også utenfor ville det være ønskelig å mure opp keramiske fliser på ytterveggen for at mursteinen ikke skal brytes ned av fuktighet og frost. Huset er ikke beskyttet med gjerde og port. Gårdsplassen trenger mye singel så vi slipper å tråkke i gjørma. I dag er det heldigvis en del gamle brukte asfaltbiter der som hjelper noe.

Til tross for alt dette består vår gruppe for det meste av pensjonister. Vi møtes jevnlig i bygningens andre etasje: På tirsdager til bønnemøte. På fredagskvelder samles vi for å be og ta imot sabbaten. På lørdager har vi gudstjeneste og på søndager har vi bibelkurs. I det samme rommet arrangerte vi en høstfestival, et nyttårsprogram og et juleprogram. Månedlig organiserer vi en familieklubb. Dit kommer både ektepar og single. Alle er interessert i våre programmer. På hvert av våre arrangementer kommer det mennesker som ikke er adventister. Gjennomsnittlig kommer det mer enn 20 personer på hvert møte. I midten av fe-

bruar planlegger vi å gjennomføre et spesialprogram for ungdommer.

Vi jobber også med lokale urfolk: Khanty og Mansi. Sannheten er at de bor på avsidesliggende steder, og det er ikke lett å komme til dem. Min gamle bil kan jeg dessverre ikke bruke om vinteren og bare på bra veier. Mange veier her bør ikke kalles for veier. Kanskje heste-veier. Det er også risikabelt å reise for langt utenfor byen. Hvis du får stopp på bilen langt ute på vidda, kan du risikere å bli værfast. Nylig skjedde det med meg. På veien langt utenfor byen hvor det ikke er så mange biler på dagtid, røyk reima til dynamoen, selv om jeg byttet den så sent som i september 2017. Det var natt og 35 kuldegrader. Dette kunne ha endt i en katastrofe, men Gud var nådig mot meg. Han sendte en mann i en jeep som hjalp meg. Alt endte bra. Som du kan se skåner ikke været oss. Vi er veldig avhengig av en pålitelig bil.

I det siste har vi tenkt på en helt annen type evangelisering. Salg og

gratis distribusjon av brød og andre bakervarer. Vi planlegger å selge bare så mye så vi dekker utgiftene for ingredienser og faste utgifter. Vi planlegger å dele ut bakervarer til fattige og hjemløse én gang i uken, spesielt om vinteren, og til noen institusjoner som for eksempel hjem for barn uten foreldre, eller der foreldrene er i fengsel. På hver brødpose vil det bli skrevet noen ord om kirken vår, et bibelløfte, deler av bibelhistorier, erfaringer fra mennesker med Gud og invitasjoner til spesielle arrangement som vi har i kirken. Det vil så være en diskret reklame om hvem vi er, hvordan vi lever og hva vi tror på.

For å åpne et bakeri, vi trenger en god del utstyr. En deigdelings-maskin, en eltemaskin, et hevingssrom, en bakerovn, en etikettmaskin, en dispenser, en blender og noen små apparater. Men først og fremst trenger vi å gjøre ferdig selve rommet der bakeriet skal være. Vi er nødt til å følge reglene i henhold til sanitære og epidemiologiske krav fra

Hva er så menighetens mål med dette "bakeriprojektet"?

1. Å lære befolkningen de bibelske prinsippene for en sunn livsstil.
2. Å finne nye venner.
3. Å hjelpe lavinntektsfamilier.
4. Å gi gratis måltider til fattige og hjemløse, 50-100 middager én gang i uken.
5. Å fremme en sunn livsstil og riktig ernæring for å tiltrekke oss oppmerksomheten til byens befolkning og til de tre englebudskapene i Åpenbaringen 14.
6. Å veilede de mottakelige til Kristus og menigheten.

Slik ser bygningen ut.

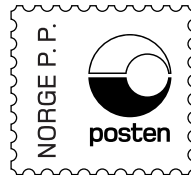
Festmålid sammen med besøkende.

Mannskvartett under høstfestivalen 2017.

Barna ville selvfølgelig også synge.

Avsender- og returadresse:

Gunnar Gjelstad
Årumveien 17,
3242 Sandefjord

mattilsynet. Derfor må vi dekke veggene og gulvet med keramiske fliser. Rommet har ca 60 m² vegger og 50 m² gulv. Flisene vil koste rundt 100 tusen rubler (15.000 NOK), pluss fliselim og arbeid på omtrent den samme summen. Denne summen er for tung for oss som bare er en håndfull mennesker.

Her ser du pastor Vladimir under en nattverdsgudtjeneste.

Selv om vi ikke har mye å rutte med, besluttet vi å gi en fullverdigg middag til en gruppe storfamilier og hjemløse én gang i måneden. Kjøkkenet og folk som kan lage mat har vi. Dette er et forsøk på å følge Kristi metode: Først møter vi menneskers behov og så inviterer vi dem til å følge Kristus.

Til massasjerommet trenger vi en god massasjebenk. Kontoret selv og servicenivået bør i det minste ikke være lavere enn i byens klinikk. I mas-

sasjerommet vil vi ha et bord med gratis litteratur og invitasjoner til bibelske kurs. Under massasjen vil man kunne høre kristen musikk. Vår bygning er utstyrt med et akustisk system. Musikken spilles i hver etasje og i alle rom.

Selvfølgelig trenger vi mye litteratur for distribusjon blant befolkningen i byen og de omkringliggende lands-

byene. Vi ønsker så inderlig å kjøpe en del misjonsbøker i år: "Veien til Kristus", "Utover fantasien", "Helseveiledning", "Under håpets seil", "Ikke bare en snekker", "Bibelen og evangeliet", etc. Dette er så viktig at vi har spart litt alle og enhver her og gjort en bestilling. Bøkene vil komme hit i løpet av mars.

Som menighet har vi dette motto: "Å tro på Guds veiledning og støtte. Å hjelpe våre medmennesker med Kristi kjærlighet". ❖

HAR DU BESØKT
VÅR NY HJEMMESIDE?

krl.no

HAR DU BESØKT
VÅR NY HJEMMESIDE?

